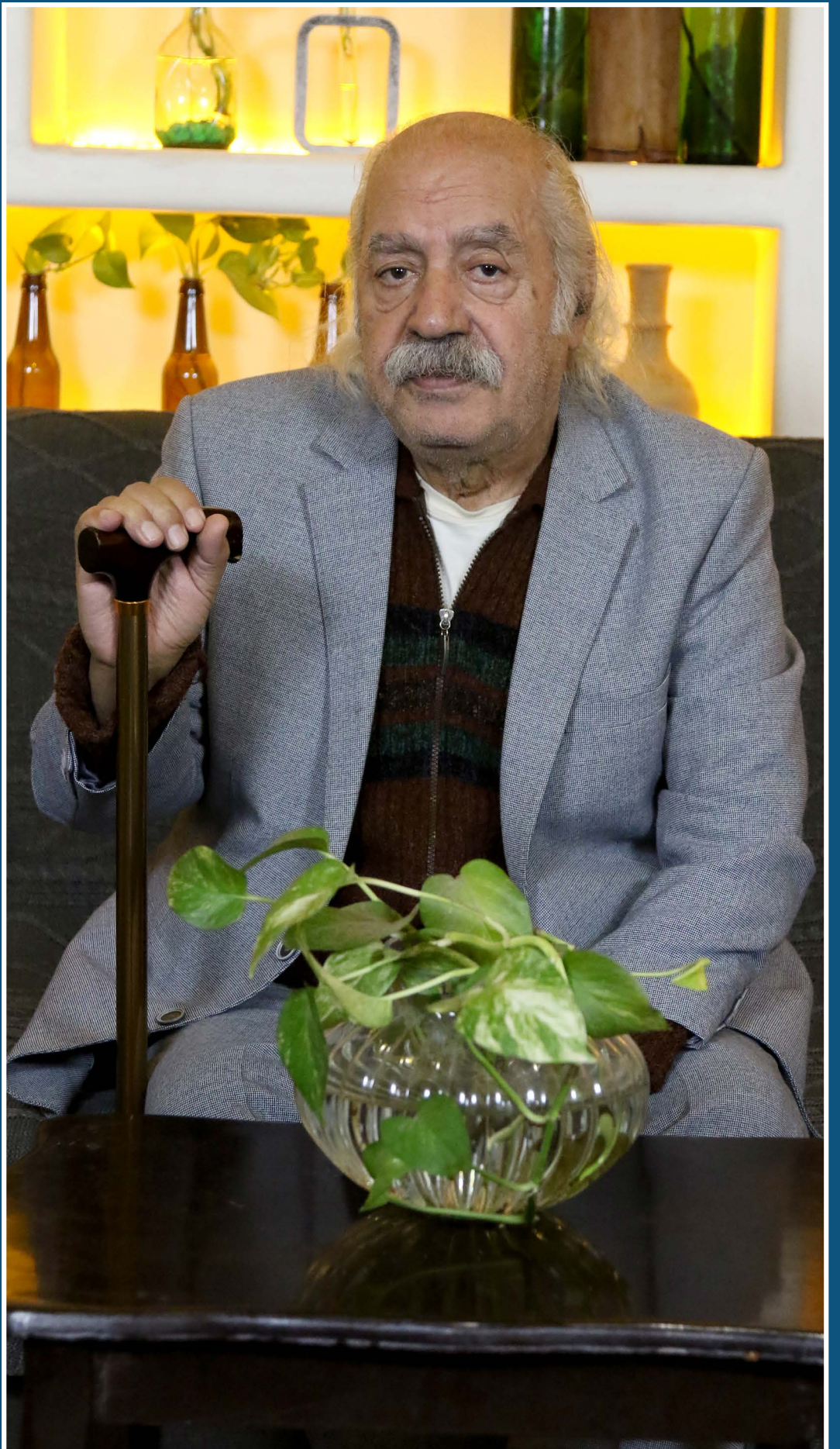

کافه خاطره صبا؛ گفت و گو با بهزاد فراهانی بازیگر، نویسنده و کارگردان

همکاری من با مسعود کیمیایی دروغی بیش نیست!

احمد محمداسماعیلی
گفت و گو

رک و صریح در گفتار و موهای مجعد، سیل پر پشت مردانه، نگاه نافذ نگران و مهربان و لحن قوی گفتاری اش توانسته شخصیت‌های محکم با ویژگی مردان اصیل ایرانی را خلق کند. بهزاد فراهانی نمونه قابل مثال هنرمندان ایده آل گرای تئاتر و سینما و تلویزیون است که همیشه تلاش کرده در مقابل جریان‌های مبتذل و مافیای بازی رشته‌های مختلف هنری بایستند و بابت این کار تاوان هم داده است. در سینما نوشته‌هایش دستمایه فیلمسازان بزرگی بوده و در سگ کشی نیز به بازیگر دلخواه بهرام بیضایی بزرگ تبدیل می‌شود. در قاب کوچک هم بارها و بارها نقش پدران دلسوز، شفیق و مقتدر ایرانی را در قالب شخصیت‌های مختلف بازی کرده است و مثل حضور موثرش در سریال «خانه پدری» بسیار درخشان تجسمشان می‌کند. در تئاتر هم در نمایش «گل و قدار» می‌شود داش اکل پیر و خسته و لوطی و بامرام که عشقش سرنوشست تلخی را برایش رقم می‌زند. خون و گل سرخ، مریم و مرداوید، طوطیا، شیدا و کت جادویی، کارهای ماندگار فراهانی در حوزه بازیگری و کارگردانی هستند. با فراهانی مروری به تجاربش در عرصه‌های مختلف هنری در بیش از نیم قرن فعالیت در دنیای هنر داریم.

خیلی از هم نسلان شما اعتقاد داشتند در تکوین هنر نوین ایران جریانات چپ با حضور هنرمندانی نظیر عبدالحسین نوشین نقش موثری دارند. این مسئله چقدر دارای اهمیت است؟

در دهه چهل رنسانس نیرومند و موثری در تئاتر داشتیم که ریشه اصلی این رنسانس نوشین و گروهش بود. نوشین همه چیز تئاتر ایران را دگرگون کرد. الان درست در تئاتر مثل وضعیتی بعد از کودتای ۲۸ مرداد مواجه هستیم. یک عده سودجوی منفعت طلب در تئاتر ایران رخنه و آلودگی‌هایی به نام سالن تئاتر را علم کرده‌اند.

آدم‌هایی که فاقد سواد تئاتر هستند؟

با سوادشان کار ندارم. متأسفانه مدیریت تئاتر هم با این جریان هم سو است و سیاست تخریبی برای نابودی هنر رئالیستی در جریان است.

منظور تان هنر کنشگری است که برای مخاطبش طرح سوال می‌کند؟

بله و خواسته و عزمی برای پرداختن به این نوع جریان هنری وجود ندارد.

یکی از نقاط عطف تئاتر و کلیت جریان هنری تاسیس دانشکده هنرهای دراماتیک و ادراه تئاتر در دهه چهل است. جاهایی که ضمن آموزش آکادمیک تئاتر در بخش تأمین مالی هنرمندان با استخدام در این مرکز بسیار موثر عمل کردند؟

به همان اندازه که دانشکده هنرهای دراماتیک آر تیس بزرگ تربیت کرد دانشگاه هنرهای زیبا هم چنین کاری را انجام داد. این رنسانس هنری دهه چهل با نقش موثر غلامحسین ساعدی و بهرام بیضایی و اکبر رادی همراه بود و وجود اینها باعث شد آشوب‌گری بعد از کودتای ۲۸ مرداد در جهت تمایلات پهلوی تا حدی مهار شود. مخالفت پهلوی با این جریان تند و بد بود و بر خلاف تصور نسل جوان امروز سانسور تلخی حاکم بود و خیلی از همدوره‌های ما که گرایش‌های چپ داشتند توسط پهلوی اخراج و یا حذف شدند.

نام‌هایی از این اخراج شدگان می‌برید؟

زیاد در خاطر من مانده، خود من یکی از این اخراج شده‌ها بودم و در دهه پنجاه در حدود بیست نفر از هنرمندان در اداره تئاتر اخراج شدند. محمود دولت‌آبادی و خیلی‌ها دیگر جزو این نام‌ها بودند.

آیا در میان مخالف‌هایی که با شما و همفکران تان در آن دوره فعالیت می‌کردید از اهالی تئاتر هم کسانی